

Astrid Krag (SF):

Til det kan man jo bare sige, at regionerne har meddelt regeringen, at der mangler penge, så fremt busdriften skal kunne opretholdes. Så der mener jeg ikke, at regeringen kan undsige sig sit ansvar. Vi kan også se, at man f.eks. i Fredericia Kommune er blevet nødt til at overtage driften af to buslinjer. Regionerne har valgt at nedlægge dem, for det var ikke rentabelt nok, og så må man i kommunalbestyrelsen gå ind og overtage driften af dem. Det er ikke noget, der hjælper på den kommunale økonomi, og jeg mener faktisk, at regeringen og regeringspartierne sidder med et ansvar der.

Derfor er mit spørgsmål også: Når nu ordføreren er enig med mig i, at det betyder noget for ældres livskvalitet, og at det betyder noget for muligheden for et aktivt og sundt liv, at der er busser, hvad vil ordføreren så være med til at gøre? Er det ikke noget, er det at give regionerne de penge, der skal til, for at vi kan have et ordentligt busnet til glæde for de ældre borgere, eller kunne det være at kigge på en idé, som er kommet fra Ældre Sagen, der går ud på, at vi giver tilskud til forskellige former for alternativ kollektiv trafik som telebusser, flekstrafik eller noget helt tredje? Vil ordføreren være med til at gøre ingenting, give en nødpakke til de nødlidende busser eller måske være med til at kigge på den vifte af forslag, der er kommet fra Ældre Sagen?

Kl. 11:53

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:53

Vivi Kier (KF):

Et eller andet sted er jeg nødt til at smile lidt, for jeg må sige, at i de små 2 timer, vi har stået her i salen og debatteret det her emne, har fru Astrid Krag brugt rigtig, rigtig mange penge. Løsningen på alting for Socialistisk Folkeparti er åbenbart, at vi er nødt til at give nogle flere penge, vi skal sende nogle flere penge, vi skal gøre nogle flere ting.

Vi skal som folketingspolitikere jo selvfølgelig lytte til de signaler, der sendes, men jeg er altså nødt til at sige, at når man indgår en aftale, også en økonomisk aftale, så forventer man jo, at begge parter holder den. Er der så nogle ting, der ikke holder, og som man gerne vil have lavet om, så er det jo det, man gør, når man aftaler økonomi med hinanden hvert år. Det letteste i den her verden er at sætte sig tilbage og sige:

Kl. 11:52

Det er simpelt hen så frygteligt og synd, og vi skal bare sende nogle flere penge til kommunerne, til busserne, til alle steder. Jeg mener altså, at hvis det hele ikke skal gå rabundus i det her land, er man altså også nødt til at overholde de aftaler, man indgår med hinanden. Derfor er jeg rigtig, rigtig lykkelig for, at det ikke er Socialistisk Folkeparti, der sidder på finansministerposten.

Kl. 11:54

Formanden:

Tak til fru Vivi Kier. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Og vi når en ordfører mere, og det er fru Marianne Jelved.

Kl. 11:54

(Ordfører)**Marianne Jelved (RV):**

Der er ingen tvivl om, at man i kommunerne gør en kæmpe indsats på ældreområdet. Jeg ved, at der er rigtig mange i hjemmeplejen i kommunerne, på plejehjemmene, i ældreboligcentrene osv., der af hjertens grund ønsker at gøre det så godt som overhovedet muligt for de ældre og gør en klar forskel.

Vi ved også alle sammen, at ældre og gamle mennesker har et stort ønske om, at deres selvhjulpener bliver vedligeholdt, og at de kan være selvhjulpener i rigtig, rigtig mange år. Derfor har vi jo en forpligtelse som lovgivere til at sikre, at der er de rigtige rammer for, at den politik, som kommunerne skal leve op til, også kan gennemføres.

Jeg tror, at vi kan være enige om – rigtig mange af os – at det er vigtigt, at de ældre har mulighed for motion og bevægelse og sund kost. Det gør man også meget for i kommunerne. Vi ved også, at fællesspisning og fællesaktiviteter af forskellig slags kan hjælpe mod ensomhed og kan give sociale forhold, som er rigtig positive og gode for de gamle mennesker.

Vi ved, at tryghed spiller en kolossal stor rolle. Det er en tryghed at vide, at man f.eks. ikke er alene om natten, når man bliver gammel og ikke er selvhjulpener længere. Det er det, der fører mig til at interessere mig for boligforholdene, for jeg tror, at det er en grundlæggende omstændighed, som er meget vigtig at få i orden. Der er sket meget på boligområdet. Vi har fået udfaset temmelig mange eller langt de fleste af de boliger, som vi i 1996 definerede som utidssvarende, men vi mangler altså 12.000, og der er flere af dem, der står tomme, fordi der ikke er nogen af de ældre mennesker, som vil flytte ind i dem, selv om de får dem tilbudt.